

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
6:59	5:18	אלעד
7:01	5:09	בית שמש
7:00	5:26	בני ברק
6:57	5:16	טבריה
6:58	5:04	יבנאל
6:58	5:10	ירושלים
6:59	5:16	מודיעין עילית
6:57	5:14	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

מולד חודש ניסן יהיה: רביעי אחה"ע בשעה 14 דקות ו 13 חלקים | ראש חודש יהיה ביום החמישי

פרשת ויקהל פקודי, פרשת החודש, עברכים חודש ניסן, כ"ה אדר, שעת תשפ"ו לפ"ק

שיעורים כסדרון: נ"ך: דניאל ד' | בבלי: מנחות ס"ב | ירושלמי: גיטין נ"ג | תוספתא: ביכורים א' | רמב"ם: עבודת כוכבים ד'

שנה 15, גליון 24 (742)

מוהרא"ש מספר

שבת החודש

השבוע בשבת החודש – כשמברכים ראש חודש ניסן – אפשר לזכות לפעל ישועות בכל מה שצריכים. אומרים בתפילה (יוצרות של מוסף): "החודש אשר ישועות בו מקיפות", צדיקים מפרשים: 'מקיפות' מלשון (אבות ג, ב): 'החגוני מקיף', מלשון הלאה, מלויים בחדש הזה ישועות לכל אחד; אפילו אחד שאין לו זכויות גם יכול לבקש מהשם יתברך ישועה בהלואה.

אפשר גם ללוות שמחה מאחר כך, אפילו כשאין כלום, מנחים בחובות, מצפים לישועות – אפשר לשמוח בהלואה. כמו ר' אהרן מקיבליטש, עני; היה

<<<<

מילה של התחזקות

איך נגאלים מהנסיונות הקשים? על ידי תפלה והתבודדות, על ידי שמשיחים את הלב להשם יתברך בשפה האישית, בשפה שרגילים לדבר. רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ו חלק ב, סימן כה): "התבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל", לדבר עם השם יתברך בשפה האישית זה דבר גדול מאד, זה גבוה מהכל; לכן תעשה את העבודה הקדושה הזו, לך למקום שאין שם אף אחד, תשיח את לבך, תבקש מהשם יתברך: "רבוננו של עולם תרחם עלי, אני כל כך רוצה להיות יהודי כשר, אני לא רוצה לעשות דברים רעים, מה לעשות שיש לי נסיונות קשים ומרים, אני מרגיש שאני כבול בכלא אצל הטמאה, תעזר לי שאצא מהתאוות הרעות שלי, תעזר לי שאעבוד אותך, שאעשה רק את רצונך"; כך תבקש מהשם יתברך, ותוסיף את התפלות האישיות שלך; כך תצא מהגלות הפרטית שלך.

(עצמו אמונה ויקהל פקודי תשפ"ו)

ווארט על הפרשה

"ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב", בצלאל ואהליאב בנו יחד את המשכן. רש"י מציין כי הקדוש ברוך הוא בחר דווקא בשני השבטים הללו, בצלאל משבט יהודה, שהוא השבט החשוב ביותר, ואהליאב משבט דן, שהוא שבט חלש יותר, זאת כדי להראות שאצל השם יתברך כולם שווים.

רבנו ז"ל אומר (ליקוטי מוהר"ו, חלק ב, סימן ס"ח) שעקר שלמותו של הצדיק היא כאשר מצד אחד הוא נמצא בדירה גבוהה מאד וקרוב מאד להשם יתברך, ומצד שני הוא מסוגל להשפיל את עצמו עד ליהודי החלש ביותר ולהרימו; להראות לו שגם אותו השם יתברך אוהב, וגם הוא יכול להתקרב להשם יתברך.

לכן, כשהיו צריכים לבנות את המשכן, המביא להשראת השכינה, שכל אחד ידע שהשם יתברך שוכן בתוכנו, ונמצא אתנו, עמנו ואצלנו, היו צריכים את שני הדברים האלו, צדיקים שמצד אחד הם גבוהים מאד ויכולים להראות לצדיק הגדול ביותר כיצד לעלות עוד יותר ולהתעלות, ומצד שני יכולים להשפיל עצמם אל השבטים החלשים ביותר, אל היהודי הפשוט ביותר, ולהראות לו שגם הוא קרוב להשם יתברך ושהקדוש ברוך הוא ממתין לשמוע את קולו.

יהודי צריך לחפש וללכת לצדיק כזה, שיכול להאיר בו שהשם יתברך אוהב גם אותו, וגם הוא יכול לדבר עם השם יתברך. (זאת התורה, ויקהל ג)

ויכס הענן את אהל מועד וכבוד ה' מלא את המשכן.

רבנו ז"ל אומר (ליקוטי מוהר"ו, חלק א, סימן קט"ו) שכאשר אדם רוצה להתחיל לעבוד את השם יתברך, באה מידת הדין וטוענת שיש להקשות על אותו אדם, כי איפה הוא היה עד עכשו? מדוע לא עבד את השם עד כה? לכן השם יתברך מעמיד בפני האדם מניעות ועכובים, כדי שהדבר לא ילך לו בקלות. אך באמת, השם יתברך הרי חפץ שהאדם ישוב אליו, ולכן השם יתברך בעצמו מסתתר בתוך אותם עכובים, כך שאם האדם מתפונן לכך באמת, הוא יכול לשבר את כל המניעות ולהפך לצדיק גדול.

זה הפרוש בפסוק, ויכס הענן את אהל מועד, המשכן הוא המקום בו שוכן השם יתברך, וכשרוצים להגיע לשם, המקום מתכסה בענן, זה נראה שחור וחשוך. אך צריך לזכור כי וכבוד ה' מלא את המשכן, שבאמת השם יתברך בעצמו נמצא שם, הוא ממתין לכל יהודי ומקבל בחזרה כל יהודי.

(זאת התורה, פקודי ג)

תְּשִׁיבָה אֶת הָעֵבִירוֹת, תְּשִׁיבָה עִם הַמִּצְוֹת

בְּעִזְרוֹת ה' יִתְבָּרַךְ

יוֹם ה' פָּרַשְׁתָּ כִּי תִשָּׂא, ט"ז אָדָר, שְׁנַת ה'תשפ"ו
לְכָבוֹד ... נְרוּ יְאִיר, קְרִיַת יוֹאֵל
חָבַל שֶׁהִתְקַרְרַת מֵהֵיכַל הַקֹּדֶשׁ וְעַכְשָׁו כָּל
הַיְהוּדוֹת שֶׁלָּךְ הִתְקַרְרָה, חָבַל שֶׁמִּצְאָתָּ לְעִצְמָךְ
חֲבָרִים לְצִיִּים שְׁלוּעִיגִים מֵהַצְדִּיקִים הַקְדוּשִׁים
שֶׁמִּסְרוּ אֶת נַפְשָׁם כֹּל יְמֵי חַיֵּיהֶם לְהִבְיֵא נְשָׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ; בְּפוּרִים כָּל הַחֲבָרִים
שֶׁלָּךְ בָּכוּ אֵלֵי שֶׁהִתְקַרְרַת וְעִזְבַּת אֶת רַבְּנוּ.
אֲפִילוּ שֶׁנִּפְלְתָ לְתַהוֹם עֲמוּקָה, אֶתָּה נִמְצָא
בְּשָׂאוֹל תַּחְתִּית רַחֲמָנָא לְצִלוֹ, מִכָּל מָה שֶׁחֲטָאתָ,
דַּע לָךְ שֶׁאִם תִּפְסִיק בְּרֹגַע זֶה לְחַשֵּׁב מִכָּל
הַדְּבָרִים הָאֵלֹו שְׁעִשִׂיתָ, וְאֶתָּה תִּתְחַיֵּל לְהַחֲיוֹת
אֶת נַפְשְׁךָ עִם הַדְּבָרִים הַטּוֹבִים שֶׁזָּכִיתָ לְעֲשׂוֹת;
עִם הַצִּיצִית שֶׁלָּךְ, הַתְּפִלִּין, תּוֹרָה, תְּפִילָה, צְדָקָה,
שִׁבְתָּ וְכו' וְתִשְׁמַח מְאֹד בָּזֶה – אֶתָּה יְכוֹל לְזַכּוֹת
שֶׁכָּל הָעֵבִירוֹת שֶׁלָּךְ יִהְיוּ לְזִכְיוֹת, וְאֶתָּה תַעֲלֶה
מֵעֵלָה מֵעֵלָה, עַד שֶׁתִּהְיֶה נִכְלָל בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

אֲבָל דַּע לָךְ שֶׁהַסֵּמ"ךְ מ"ם לֹא יִרְשֶׁה שֶׁתִּתְחַיֵּל
לְשִׁמּוֹחַ, הוּא יִגִּיעַ אֵלֶיךָ בְּתַחֲפֻשְׁתָּ, הוּא יִגִּיד לָךְ:
'נִכּוֹן, עַל יְדֵי שֶׁמָּחָה אֲפָשֶׁר לְהִגִּיעַ לְדַרְגּוֹת
גְּבוּהוֹת מְאֹד, אֲבָל לֹא מִתְכַּוְּנִים אֵלֶיךָ, כִּי אֶתָּה
כָּבֵר גְּמוּר, לָךְ שׁוֹם דָּבָר כָּבֵר לֹא עוֹזֵר'; דַּע לָךְ
אֲחֵי הָאֱהוּב שֶׁזֶה לֹא נִכּוֹן, כִּי גַם אֶתָּה עוֹד יְכוֹל
לְצַאת מִכָּל הַטְּמָאוֹת וְלִהְיוֹת צְדִיק גָּדוֹל;
תִּתְחַדֵּשׁ, תִּתְחַיֵּל מֵהִרְגַע לְשִׁמּוֹחַ עִם הַדְּבָרִים
הַטּוֹבִים שֶׁכָּבֵר עִשִׂיתָ.

אֵל תִּתֵּן לְסִמְ"ךְ מ"ם לְהַטְעוֹת אוֹתָךְ, דַּע לָךְ שֶׁיִּשׁ
לֹו כִּמְה דְרָכִים אֵיךְ הוּא מִגִּיעַ אֶל הָאָדָם,
לְפַעֲמִים הוּא מִגִּיעַ אֶל הָאָדָם בְּתַחֲפֻשְׁתָּ, הוּא
מִתְחַפֵּשׂ עִם מִצְוֹת, הוּא מִגִּיעַ עִם פְּנִים אֲדוּקוֹת,
כְּאִילוּ זֹו דְרָגָה גְּדוֹלָה לְהִיּוֹת מְמוּרְמָרִים
וְשׁוֹבְרִים, וְכֵן הוּא מִפִּיל אֶת הַיְהוּדִי לְשָׂאוֹל
תַּחְתִּית, עַל יְדֵי עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה; אֲחֵי
תִּבְרַח מֵהַמְרִירוֹת, תִּתְחַיֵּל לְשִׁמּוֹחַ עִם הַדְּבָרִים
הַטּוֹבִים שֶׁלָּךְ – כֵּן תִּכְנַס לְקִדְשָׁה.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעִנְיָנִים.

(עֲצָתוֹ אֲמוּנָה תִּשָּׂא תִשְׁפ"ו)

לִּבֵּית עִם אַרְבָּעָה קִירוֹת רַקִּים, לֹא הִיָּה לוֹ כְּלוֹם בְּבֵייתָ, וְהוּא תְּמִיד
הִיָּה שְׁמַח; כְּשֶׁשָּׂאָלוּ אוֹתוֹ: "מֵאִיפָה יֵשׁ לָךְ אֶת הַפּוֹחוֹת לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, הֲרִי אֵין לָךְ כְּלוֹם?!" הוּא אָמַר: "אֲנִי מֵאֲמִין שְׁיוֹם אֶחָד עוֹד
יִהְיֶה טוֹב, וְאִזּוֹ הַשְּׁמָחָה תִּהְיֶה בְּשִׁלְמוֹת, אִזּוֹ אֲנִי לוֹה שְׁמָחָה מֵאִזּוֹ
לְעַכְשָׁו".

עַל כֵּן אֲחֵי הַיְקָר, חֲמַדַּת לְבָבִי, תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, תִּלְוֶה שְׁמָחָה, תַּחֲפֵשׂ
אֶת הַחֲסָדִים מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, תַּחֲפֵשׂ בְּתוֹךְ הַדְּחָקוֹת אִיפָה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
מִרְחִיב וְתוֹדֶה לוֹ וְתִשְׁבַּח אוֹתוֹ; כִּי כִּמְה שְׁיוֹתֵר מוֹדִים לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
- מִתְקַרְבִּים יוֹתֵר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

הַעֲקָר צְרִיכִים לְהִתְחַדֵּשׁ כָּל הַזְּמַן, לְהִתְחַיֵּל מִחֲדָשׁ לְעִבּוֹד אֶת הַשֵּׁם.
רַבְּנוּ סִפֵּר (שְׁבַחֵי הַר"ן סִימָן ה-ו), שֶׁאֲצָלוּ תְּמִיד הִיָּה כֵּן, הוּא הִתְחַדֵּשׁ כָּל
הַזְּמַן, וְגַם בְּשָׁנוֹת נְעוּרָיו כְּשֶׁהוּא הִתְחַיֵּל לְעִבּוֹד אֶת הַשֵּׁם וְהוּא הֲרִגִישׁ
שֶׁהוּא נָפֵל – הוּא קָם בְּחִזְזָה וְאָמַר: "אֲנִי מִתְחַיֵּל מִחֲדָשׁ", כְּאִילוּ הוּא
עוֹד לֹא עָשָׂה אֶת הָעִבּוּדָה הַזֹּו אֶף פְּעַם; "וְכֵן בְּכָל פְּעַם וּפְעַם, תְּמִיד
הִיָּה רְגִיל לְהִתְחַיֵּל מִחֲדָשׁ, וְהִיָּה לוֹ כִּמְה הַתְּחִלוֹת בְּיוֹם אֶחָד, שֶׁגַם
בְּיוֹם אֶחָד לְפַעֲמִים נָפֵל מֵעִבּוּדָתוֹ וְהִיָּה מִתְחַיֵּל מִחֲדָשׁ וְכֵן כִּמְה פְּעַמִּים
בְּיוֹם אֶחָד", זֹו הַדְּרָךְ הַיְהוּדִית, זֹו הַדְּרָךְ אֵיךְ אֲפָשֶׁר לְזַכּוֹת לְהִיּוֹת יְהוּדִי
כָּשֶׁר, צְדִיק גָּדוֹל.

הַעֲקָר תַּחֲפֵשׂ אֶת הַטּוֹב שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה אֶתָּךְ; הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה כָּל כֵּן הַרְבֵּה טוֹב עִם הָאָדָם, וּבְמִקוֹם לְהֵאָנַח
וְלְהִתְלוֹנֵן עַל מָה שֶׁחָסַר – צְרִיכִים לְעַסֵּק בְּתוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ, כִּי כִּמְה שְׁיוֹתֵר מוֹדִים לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ – כֵּן בָּאוֹת יוֹתֵר יְשׁוּעוֹת
אֶל הָאָדָם. מוֹהַר"ן אֹמַר: "כְּשֶׁאָדָם מִתְלוֹנֵן, אוֹמְרִים בְּשָׁמַיִם: 'תִּרְאוּ
אֶת הָאָדָם הַזֶּה, נוֹתְנִים לוֹ טוֹב וְהוּא מִתְלוֹנֵן, הִבֵּה נִרְאָה לוֹ מָה זֶה
רַע', אֲבָל כְּשֶׁאָדָם מוֹדֶה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אוֹמְרִים בְּשָׁמַיִם: 'תִּרְאוּ אֶת
הָאָדָם הַזֶּה, הוּא שְׁמַח וּמְכִיר טוֹבָה, הִבֵּה נִרְאָה לוֹ מָה זֶה טוֹב',
וְנוֹתְנִים לוֹ אֶת כָּל הַיְשׁוּעוֹת.

רַבְּנוּ ז"ל אוֹמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן כו): "אֲצַל הָעוֹלָם הַשְּׁכָחָה הִיא חֲסָרוֹן
גָּדוֹל בְּעִינֵיהֶם. אֲבָל בְּעִינֵי יֵשׁ בְּהַשְּׁכָחָה מֵעֵלָה גְּדוֹלָה, כִּי אִם לֹא הִיָּתָה
שְׁכָחָה לֹא הִיָּה אֲפָשֶׁר לְעֲשׂוֹת שׁוֹם דָּבָר בְּעִבּוּדַת ה'", כִּי לֹא הִיוּ
מְפַסְּיָקִים לְחַשֵּׁב עַל הָעֵבֶר, עַל כָּל הַבְּעִיּוֹת וְהַכְּשָׁלוֹנוֹת שֶׁעָבְרוּ, וְזֶה
הִיָּה גוֹרֵם שֶׁהָאָדָם לֹא יִרְצֶה לְנַסּוֹת שׁוֹב לְהִיּוֹת יְהוּדִי כָּשֶׁר, אֲבָל עַכְשָׁו,
עַל יְדֵי הַשְּׁכָחָה, אֲפָשֶׁר לְהִתְחַדֵּשׁ וְלְהִתְחַיֵּל מִחֲדָשׁ.

אֵל תִּסְתַּכַּל לְאַחוֹר, כְּשֶׁמִּסְתַּכַּלִּים לְאַחוֹר נִלְחָצִים, תִּסְתַּכַּל עַל הַיּוֹם,
תַּחֲשׁוּב 'מָה אֲנִי יְכוֹל לְעֲשׂוֹת הַיּוֹם כְּדִי לְעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְהַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ?' כִּי בְּזֶה טְמוּנָה הַהִצְלָחָה שֶׁל הָאָדָם. רַבְּנוּ אוֹמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן
חֶלֶק א, סִימָן רעב), עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים צה, ז): "'הַיּוֹם אִם בְּקִלוֹ תִשְׁמְעוּ', "זֶה
כָּלֵל גְּדוֹל בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, שֶׁלֹא יֵשׁ לְנַגֵּד עֵינָיו כִּי אִם אוֹתוֹ הַיּוֹם",
כְּשֶׁאָדָם רוֹצֶה לְהִתְחַיֵּל לְעֲשׂוֹת מְשָׁהוּ - הֵן בְּרוּחָנִיּוֹת וְהֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת -
הוּא צְרִיךְ לְזַכּוֹר אֶת הַכָּלֵל: לְהִסְתַּכַּל רַק עַל הַיּוֹם; כִּי כְּשֶׁרוֹצִים
לְהִתְחַיֵּל לְעִבּוֹד אֶת הַשֵּׁם נִדְמָה לְאָדָם שֶׁהוּא לוֹקַח עַל עֲצָמוֹ עוֹל
קָשָׁה, אֲבָל כְּשֶׁחוֹשְׁבִים רַק עַל הַיּוֹם - זֶה בְּכָלֵל לֹא קָשָׁה; בְּזֶה מְפָרֵשׁ
רַבְּנוּ: "הַיּוֹם אִם בְּקוֹלוֹ תִשְׁמְעוּ", 'הַיּוֹם' דִּיקָא, וְהִבּוֹ, עֵינֵי שָׁם.

(עֲצָתוֹ אֲמוּנָה וְנִקְהַל פְּקוּדֵי תִשְׁפ"ו)

סֵפֶר הַמְּדוֹת תְּשׁוּבָה

יג. חֲבִיבֵי בְרִיתוֹת שְׁלֹקוּ, נִפְטְרוּ מִיְדֵי בְרִיתָתוֹ.
יד. כְּשֶׁבָא צַעַר לְעוֹלָם, יִחַשֵּׁב שֶׁבִשְׁבִּיל חֲטָאוֹ בָּא זֹאת
הַצָּרָה.

שאלות ותשובות ברסלב

למה הכלה לא רוצה להסתפר?

שאלה

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

הבת שלי מארסת ברוך השם, והיא בוכה שהיא לא רוצה להוריד את שער הראש אחרי החתונה. אצלנו ידעו שזה מאד חמור, כמו שכתוב בזוהר הקדוש, אבל היא טוענת שהעקר שלא יראו את השער, וגם שיש הרבה נשים שלא מסתפרות, כולל חלק מהחברות שלה, למרות שהן כולן יהודיות כשרות.

מה עושים? איך אני יכול לחזק את בתי שכן תוריד את שער הראש?

יישר כח

תשובה

בעזרת ה' יתברך

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

יום ה' פרשת תצונה, ט' אדר, שנת ה'תשפ"ו

חבל שנוצרים ברגע האחרון כשהבת כבר מארסת לדבר אתה על המעלה של להוריד את שער הראש אחרי החתונה, את זה היו צריכים כשהיא עוד הייתה צעירה, הן בבית הספר והן בבית; האבא בשלחן השבת צריך לזכור לשוחח עם הילדים על המעלה של ללכת בדרכי הצדיקים, לספר להם סיפורי צדיקים שהבטיחו ישועות לנשים שלא להן ילדים, ורפואות לנשים שהיו חולות - אם הן יקבלו על עצמן להוריד את שער הראש כמו שהצדיקים הקדושים אמרו לנו.

אצלנו בבית שמענו מההורים בתור ילדים אין ספר פעמים את הספור שהצדיק הקדוש בעל הדברי חיים זכותו יגן עלינו התעלה כשהוא שמע שהבת שלו לא הסתפרה אחרי החתונה שלה; כמה שנסו להעיר אותו הוא לא התעורר, אמרו לו שהיא הולכת להסתפר אחרי תסע למדינה אחרת, כי במקום שהם גרו היה אסור להתחתן, והם חשבו לעשות חתונה בשקט והפלה לא תוריד את שערך עד שהיא נוסעת למדינה אחרת, אבל הרב מצאנו גם לא התעורר מזה.

למעשה כשהפלה ראתה שאביה הרב הקדוש מצאנו זכותו יגן עלינו לא מתעורר היא נכנסה לחדר והסתפרה בעצמה, היא לקחה את השער והכניסה לידים של אביה ואמרה: "אבא הסתפרתי", כשהוא שמע את זה הוא מיז התעורר וחזר להפירה; כי הצדיקים ראו איזה צרות זה מביא על האדם, ומרב פחד הוא התעלה.

תספר לה את הספור שלפני שהרוצחים הגרמנים נכנסו להונגריה לאוהל הרב מאוהל כנס את כל הנשים ואמר להן: "נשים יהודיות זקרות, פנאך שתוף יום יבואו הזאבים הגרמנים להרוג את כלנו, אני מבטיח לכן, כל הנשים שישתפרו עוד היום בערב אצל הרבנית ישארו בחיים וישאירו דורות, ואם לא - אני לא רוצה להגיד מה יהיה", והנשים התמימות כלן הגיעו בריצה לרבנית, וכל הנשים האלו נצלו ושרדו את המלחמה.

יש הרבה לספר על המעלה של להוריד את שער הראש אחרי החתונה, חבל שלא לומדים בבתי הספר עם הבנות את הדברים האלו, חבל ששכחו למה בכלל פתחו בתי ספר לבנות, ברוך השם אצלנו בבית פיגא זה מהלמודים הכי חשובים, המורות מדברות אל הבנות על לצית לצדיקים, על להסתפר, יש גם ניגונים נפלאים ששרים עם הבנות בבתי הספר על המעלה של להוריד את שער הראש. אצלנו זה הפוף, יש לנו בנות שהאמהות לא מסתפרות והבנות מדברות עם המורות שלחן ועם המנהלת מה הן יכולות לעשות שאמא שלהן אומרת שהן חייבות ללכת עם המסרת, להשאיר עם השער אחרי החתונה, אבל הבנות כן רוצות להסתפר, כי הן שמעו כל כך הרבה דרשות קדושות על לצית לזוהר שאומר (נשא כחה): 'תונבא לייתי', קללה תבוא, 'על ההוא בר נש', על האדם, 'דשבק לאנתתיה', שמרשה לאשתו, 'דתתחזי משערא דרישה לבר', שיראו את שערות ראשה. ודא הוא

תשצו.

אחר הנסיעה הנ"ל, כשבא רבנו ז"ל אל ביתו בלילה, חלם לו באשר שהיום היו משיחין מענן רפואה, והרפואה היא רק מהשם יתברך לבד, "כי אני ה' רפואה", (שמות ט"ו, כ"ו) ורק השם יתברך יכול לרפאות. ואמרו: "מי יודע, שהשם יתברך רוצה?" וענה אחד או רבי נתן או רבי נפתלי, ולא רצה להגיד מי האחד, "כי אני ה' רפואה" מורה על זה, כי הוא ראשי תבות אמן כן יהי רצון (עו בלקוטימוהר"ו חלק ב', סימן מב).

תשצח.

אחר כך מסר רבנו ז"ל לכמה מאנשיי שלומנו להעתיק כמה נירות מפתית ידו הקדושה, שהיה פתוב בהם הדברים של הא"ב השני, הינו חלק שני מספר המדות. ואצל רבנו ז"ל לא היו הדברים פתובים בסדר הא"ב, רק כל דבר שהשיג במקום שהשיג, כתבו זה אצל זה. אף צנה לאנשיי שלומנו לסדרם על פי א"ב.

ורבי נתן לא היה אז אצל רבנו ז"ל, כשמסר רבנו ז"ל הנירות הנ"ל לאנשיי שלומנו. ואחר כך מסרו זאת אנשיי שלומנו לרבי נתן, ורבנו ז"ל הוסיף לו אחר כך עוד פתבים מפתב יד קדשו השניכים לא"ב השני, והעתיקם וסדרם יפה. ורבנו ז"ל הסתפל על זה ונהנה מהסדר מאד מאד ושבח מאד את הא"ב השני ואמר, שפל דבר ודבר מהם הם השגות גבוהות מאד מאד.

(המשו' יבא אי"ה - נלקח מספר פעלת הצדיק)

חג פורים שמח במחיצת ראש הישיבה שליט"א

חג פורים מהנה ושמח במיוחד עבר על עם ישראל, על כל אנשי שלומנו בכל קצוות תבל, ובפרט במחיצת ראש הישיבה שליט"א. רבים מאנשי שלומנו הגיעו לוויילאמסבורג כדי להשתתף בקריאת המגילה, בסעודת פורים ובשושן פורים.

בתענית אסתר אחר הצהריים נכנס ראש הישיבה שליט"א לתפילת מנחה, לאחר נתנו "מחצית השקל" כמנהג. לאחר מכן קרא ראש הישיבה שליט"א את המגילה בצורה נפלאה, בטעם, בהתעוררות ובשמחה. ראש הישיבה שליט"א הטעים והדגיש פסוקים מסוימים, מהם ניתן היה להבין את פירושים שהמגילה אינה רק סיפור שהתרחש בעבר, אלא מעשה שעובר על כל יהודי; כיצד המן הרשע, הוא היצר הרע ושותפיו, חפצים רק להרוג כל יהודי, והצדיקים מצילים את בני ישראל ומכניסים שמחה וחיות בכל יהודי, שידע כי עדיין יש לו תקווה לשוב אל השם יתברך ולזכות לחיים מאירים ונעימים ברוחניות ובגשמיות.

פורים בבוקר נראה מוזר מרהיב בבית המדרש, כאשר אנשי שלומנו השכימו קום וכל אחד למד את שיעוריו הקבועים, אמר תהילים והתפלל לפני השם יתברך ביום נעלה זה. לאחר מכן התפללו שחרית וראש הישיבה שליט"א קרא שוב את המגילה ברגש רב וברוממות שהלהיבה את כל הנוכחים.

לאחר שחרית הכריז ראש הישיבה שליט"א שאין למהר וללכת, אלא יש לומר יחד את התיוקן הכללי, כפי שנהוג לומר בכל יום לאחר התפילה ובפרט ביום נעלה כפורים. לאחר מכן נתנו רבים מאנשי שלומנו משלוח מנות ומתנות לאביונים.

אחר הצהריים התפללו מנחה, ולאחריה ערך ראש הישיבה שליט"א את סעודת הפורים בבית המדרש, שם היה קבלת קהל לאנשי שלומנו.

בהמשך פצחו בריקודים שמחים שנמשכו עד לשעות המאוחרות. הקהל שר ורקד לצלילי הניגון: "רבנו של עולם, אני מתחיל מעכשיו. אפילו שאני יודע שלא הייתי טוב, אני יודע שאני עדיין יכול להיות טוב. רבנו של עולם, רבנו של עולם, אני מתחיל מעכשיו".

בשושן פורים בשעות אחר הצהריים התכנסו לסעודה בישיבה. ראש הישיבה שליט"א דיבר על מעלת היום, בדברי חיזוק והדרכה. בין היתר הדגיש ראש הישיבה שליט"א את דברי רבנו ז"ל ש"שושן פורים הוא גם פורים"; כלומר, שלא משנה היכן האדם אוהז בעולמו ולא משנה מה עבר עליו עד כה, הוא תמיד יכול להתחיל מחדש. גם אם הפורים לא היה כראוי, ניתן להתחיל מחדש בשושן פורים, וכן הלאה בכל יום אפשר להתחיל מחדש. כפי שכתוב בזוהר הקדוש שברגע אחד יכול אדם להגיע לדרגות הגבוהות והטובות ביותר, אם היהודי זוכה ומקבל ברצינות את העצות והלימודים של רבנו ז"ל, ובפרט העצה להשיח את הלב להשם יתברך בשפה האישית בכל יום למשך כמה דקות, כך יכול יהודי לזכות להיות יהודי ירא שמים באמת. ניתן להאזין לשיעור המלא בקו הטלפון "קול ברסלב".

לאחר מכן בירכו ברכת המזון והתפללו מעריב, ואז התקיימה הצגה נפלאה ומלאת תוכן, שבוצעה על ידי אברכים מוכשרים ומלמדים חשובים. הם הציגו סיפור יפה שסיפר רבנו ז"ל, בליווי רגעים שמחים, מצחיקים ורציניים, שהעבירו מוסר השכל עוצמתי: מצד אחד, שלא לתת לעולם הזה להטעות אותנו, ומצד שני כיצד תמיד ניתן להתחיל מחדש גם אם כבר טעינו עד כה. המשתתפים נהנו מאוד מההצגה המרהיבה שהוגשה במקצועיות ובטעם טוב.

חד מאינון צניעותא דביתה', וזה מהיסודות של בית יהודי, שלא יראו את השפירות של האישה; ממשיך הזוהר הקדוש ואומר: 'ואתמא דאפיקת משערא דרישה לבר', ואישה שהולכת בגלוי ראש, 'לאתתקנא ביה', כדי להתייפות, 'גרים מסקנותא לביתא', היא גורמת שתהיה עניית בפית, 'וגרים לבנהא דלא יתחשבוון בדרא', וגורמת שילדיה לא יצליחו ולא יהיו חשובים. 'וגרים מלה אחרא דשריא בביתא', כמו כן היא גורמת שהסמך מ'ם והלא טוב יהיו אצלה בפית. ממשיך הזוהר 'מאן גרים דא', מי גורם לכל זה? 'ההוא שערא דאתחזי מרישה לבר', האישה שרואים את שפירות ראשה.

עכשו פשנזכרו מאוחר, יש רק דבר אחד, לדבר על היפי והמעלה של זה.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

(עצתו אמונה תצוה תשפ"ו)

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה אלי זעלקאוויטש הי"ו קרית ברסלב להולדת הבן למזל טוב

מו"ה יואל חלבי הי"ו קרית ברסלב להולדת הבן למזל טוב

מו"ה וואלף זעלקאוויטש הי"ו קרית ברסלב להולדת הבן למזל טוב

מו"ה שלמה טעסלער שליט"א בית שמש מגיד שיעור בישיבת היכל הקודש ירושלים עה"ק להולדת הבן למזל טוב

מו"ה בעריש קרויס הי"ו ירושלים עה"ק להולדת הבן למזל טוב

מו"ה יוסף קורץ הי"ו קרית ברסלב להולדת הבת למזל טוב

מו"ה יעקב לעזער שליט"א קרית ברסלב לשמחת אירוסים בנו למזל טוב

החתן אברהם לעזער הי"ו עב"ג בת מו"ה עזרא בוים הי"ו קרית ברסלב

מו"ה נפתלי יאקאבאוויטש הי"ו בית שמש לשמחת אירוסים למזל טוב

החתן ישראל יאקאבאוויטש הי"ו עב"ג בת מו"ה יעקב אבעלעס הי"ו אלעד

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	19:30	20 דק' לפני השקיעה מנחה ימות החול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימות החול 9:00	20 דק' לפני השקיעה ערבית ימות החול 20:00	
יום שני בשעה 21:00	---	30 דק' לאחר זמן הדלקת הנרות 20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות 9:00 ברכות	30 דק' לאחר זמן הדה"נ 15 דק' לפני השקיעה	בני ברק רח' ירושלים 2 טבריה רחוב משה שפירא 2 אלעד רחוב הרב יוסף קארו 5
שמיעת שיעור יום ג בשעה 20:30 הכניסה לביהמ"ד מצד ימין בגינה	20:15 20:30	10 דק' לפני השקיעה 30 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות 9:30 ברכות	15 דק' לפני השקיעה 10 דק' לפני השקיעה	בית שמש רח' נהר הירדן 25 בית שמש רמה ד' 3- רח' נהרדעא 24 מוזיעין עילית רשב"י 19
יום שלישי בשעה 21:30 יום רביעי בשעה 21:30	---	20 דק' לפני השקיעה 30 דק' לפני השקיעה	9:45 ברכות 9:15 ברכות	10 דק' לפני השקיעה 10 דק' לפני השקיעה	יבנאל רחוב המייסדים צפת רחוב צה"ל 1 (בנין יד עזרה) ביתר רחוב אבא שאול 25 קומה עליונה
---	---	30 דק' לפני השקיעה מנחה מעריב ימי חול בזמן	9:30 ברכות	5 דק' לפני השקיעה	
שמיעת שיעור יום ד' בשעה 21:15 יום שני בשעה 21:00	21:15	20 דק' לפני השקיעה סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות ---	10 דק' לפני השקיעה ---	

קוואל פון חיזוק (לנשים) - שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד 079.70.400.69
ארה"ב 212-444-9169 | ארגנטינה 541-152-354380
אנגליה 03303502363 | קנדה 438-320-9090 | בלגיה 323-500-3462
לבקבלת הגליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה; ועוד 079.70.400.66
ארה"ב 212-444-9191 | ארגנטינה 541-152-354370
אנגליה 03303502361 | קנדה 438-300-8080 | בלגיה 323-500-3461
חיזוק יומי במייל chizuk@rabbiroth.org / הודעות 058-637-7799